

Happy Feet 2 [Blu-ray + DVD]

Happy Feet 2 [Blu-ray + DVD]

Nok en meningsløs oppfølger fra hollywoodsystemet.

Happy Feet 2 bringer intet nytt til festen - ikke engang bra musikk eller freshe moves. Lås døra.

Happy Feet Two

George Miller

Warner Bros. Pictures, Village Roadshow Pictures, Kennedy Miller Mitchell, Dr D Studios

2011

Warner Bros. Home Entertainment

16:9 Letterbox (2,35:1), 1080p

DTS-HD Master Audio 5.1

99 min.

2

2

Sjarmløst

Oppfølgersyken har herjet Hollywood i lang tid, og de senere årene har animasjonsbransjen vært spesielt hardt rammet. Ønsket om å cashe inn på etablerte merkevarer er så sterk blant studioene at mer eller mindre velfunderte filmer kastes mot publikum i stadig hyppigere tempo.

Sjeldent eller aldri makter oppfølgeren å matche kvaliteten til originalproduktet -

Toy Story-serien er unntaket som bekrefter regelen.

Happy Feet 2 føyer seg inn i den lange rekken av umotiverte oppfølgere - filmer som verken driver manusskriving eller teknikkutvikling videre og som kun bidrar til å fore et ubevisst filmpublikum.

For filmene tjener penger, ellers hadde vi ikke sett filmer som

Happy Feet 2,

Shrek 4,

Biler 2 og så videre, og så videre. Burde vi ikke kreve mer av disse filmene bortsett fra gjenkjennelige karakterer?

Den opprinnelige

Happy Feet (2006) scoret godt hos publikum ved å tilby en kosegod pingvinunge som hovedkarakter og fengende musikk for å favne massene. Produksjonen tok godt vare på motion capture-teknologien og ble sogar tildelt en Oscar for beste animerte langfilm. Filmpublikummet så ut til å være hektet på pingviner og et overtydelig miljøbudskap - bare året før hadde dokumentaren

Pingvinenes marsj blitt en meget usannsynlig publikumshit over store deler av kloden og samme år som pingvinene danset kom Al Gore-filmen

En ubehagelig sannhet med sitt klimabudskap. Filmpublikummet kunne øyensynlig ikke få nok av pingviner og miljøet rundt midten av 00-tallet.

Men hvorfor skal vi få servert mer pingvindans nå seks år senere? Jeg aner ikke svaret på det spørsmålet - for meg er det komplett uforståelig hvorfor *Happy Feet 2* eksisterer. Bortsett fra den økonomiske vinklingen da. Selvsagt fungerer filmen som en langdryg reklame for kosedyr, dataspill, kaffekopper og andre produkter som vi egentlig ikke trenger. Men burde det ikke ringe en bjelle hos produksjonsselskapet når det har gått seks år mellom filmene og et stadig ekspanderende team av manusforfattere ikke makter å koke sammen en god historie som passer pingvinformelen. For å ivareta kosedyrpreget på oppfølgeren, hopper handlingen en generasjon frem i tid. Mumble (Elijah Wood) og Gloria (Pink) er voksne og har nå sitt eget kosedyravkom, Erik (Ava Acres), som i likhet med sin far også er utilpass i pingvinflokk. I motsetning til sin far vil han ikke danse, men tiltrekkes heller av farligere sysler.

Det store temaet som hviler over filmen er konsekvensene den globale oppvarmingen får for pingvinene ved at polområdene smelter og deres levevilkår endres i takt med nedsmeltingen. Denne tematikken er selvsagt ikke nok for å fenge smårollingene, så filmskaperne har også kommet opp med et sideplott så uinspirert at jeg finner det vanskelig å gjengi på noe sammenhengende vis her. La meg bare si at det innebærer den flygende pingvinen Sven (Hank Azaria), krillene Bill og Will (Brad Pitt og Matt Damon), samt en lang rekke andre sjødyr for å hjelpe Mumble å få Erik tilbake og redde pingvinbefolkningen samtidig. Det er sjabre saker og det hjelper svært lite at karaktermangfoldet er økt, som så ofte er tilfelle med oppfølgerfilmer. Det hjelper heller ikke at Brittany Murphy som imponerte i rollen som Gloria i den første filmen er gått bort i tiden mellom filmene og er erstattet av den bare midt på treet gode artisten Pink.

Musikk spilte en sentral rolle i den første filmen og dansingen til Mumble og sangprakten til Gloria var noe av det som vant publikum. Dessverre står ikke musikken like sentralt i *Happy Feet 2* og nok en grunn til å la seg begeistre er borte. Filmen begynner likefullt med en stor sangscene i form av en omarbeidet versjon av Janet Jacksons "Rhythm Nation" ispedd rap fra kompisene til Erik, men i og med at Erik nekter å danse flytter fokuset fra musikk og over til andre eventyr ettersom filmen går sin skeive gang. I stedet forsøker filmskaperne å fylle filmens tomrom med stadig mer outrerte karakterer; så som krillene Bill & Will, som kun synes å være med for å få Pitt og Damon på filmlakaten. Den genserbærende pingvinen Lovelace gjør comeback og er nok en gang gestaltet av Robin Williams som en forfyllet versjon av seg selv. Mer trist enn morsomt.

Originalfilmen imponerte med sin virkelighetsnære gjengivelse av pingvinene og deres habitat, men iløpet av de seks årene mellom produksjonene har den digitale filmproduksjonen kommet flere steg videre og publikum lar seg ikke i like stor grad begeistre av troverdige pingviner eller

store flokkformasjoner av dansende sjødyr. Det er i det hele tatt lite som imponerer ved denne produksjonen og selv om motion capture-teknikk har blitt mer godtatt av den skeptiske delen av animasjonsbransjen (mye takket være fornuftig bruk av teknologien av effektneorer som James Cameron, Steven Spielberg og Peter Jackson), er det likevel lite å hente for dem som er opptatt av animasjonsteknikk i *Happy Feet 2*.

Oppsummeringsvis er denne filmen en trist affære. Dens eksistens er kun berettiget ut i fra økonomiske hensyn forsøkt skjult bak en tynn miljøprofil.

Utgivelsen:

Happy Feet 2 kler Blu-ray-formatet. Den heldigitale produksjonen formidles på utmerket vis, så hvis du vil ha denne filmen i hylla, er denne utgivelsen veien å gå. Med på kjøpet får du også en tidsbegrenset digital kopi.

Ekstramaterialet på denne utgivelsen er ikke allverdens, men, og dette er et stort men, gjemt sist i menyen for ekstramaterialet finner du en helt ny Looney Tunes-kortfilm.

I Tawt I Taw A Puddy Tat Oppdaterer de kjente karakterene til digital 3d-animasjon og gir liv til en originalinnspilling med Mel Blanc fra 1950-tallet. Overgangen til dataanimasjon fungerer overraskende godt, selv om jeg sliter litt med "omrisset" rundt katten. Filmen er svært underholdende, akkurat slik de originale Looney Tunes var og jakten mellom Tweety og Sylvester er som vanlig halsbrekkende og utfallet er skjebnesvangert for katten.

Det øvrige ekstramaterialet er svært tynt. Du får servert en serie korte innslag om produksjonen med fokus på kjendisskuespillerne som leverer stemmene. Det er også fokus på musikkinnslag med sing-a-long-funksjon, samt en ny låt Pink har levert til filmen. Du kan også få tilgang til en iPad/iPhone-app som gir mulighet til å se ekstramateriell på din håndholdte avspiller.

Alt i alt en tynn utgivelse av en skranten film.

Anmeldt av Tom-Erik Lønnerød, 04.06.12

Takk til Warner Bros. Home Entertainment for anmeldereksemplar.

Trailer Happy Feet 2:

Relaterte utgivelser:

[Happy Feet \[DVD\]](#)

Ja

[HappyFeet2_cover:](#)